Mõnetel oli jee mood, et Wastla päewal mõni noorem jõnuhod põlale wõtki, sõwõis juel õigal ajal jõnuhud widama hõrda olgo noorwad wanna tuu, mõtte da hästaste õhe noores kuus jõnuhud wadewa, mõnnel oli ka jee mood, et peregemees õje esimest koorma põlale wõis, mis jee pidiandma jeda ma õtta. Kleina töö juures oli jale mõnetel jee eba usk, et üks tegew töö tegija pidi õhe kamoka esimeses päale hakama, sõs pidi jelle jõud peige päewa ega töölise juures olema, mis wõrdsi nuuski kõre, et tanwis kuski ots ja penna, sõs leisate wõnyd ed enne natane nai ka lõo otsast ärk wõtki, sõs pidi wõrad õga wahe pioma. Õhtu nõs juures oli ka nende juma, nes esimeses ha nas, selle jõad pidi õga teige päewe olema. Wõnu õhtumõsl nimetati oõkaks. Jeda ei dakkud nagi õna wõtte mõnedel oli jee mood, et wana pere mees näis õje oõkad wõtmas, nud da nid nende wõati, oli, et midagi mundenam tehja ei junktnud, sõs ka lõts oguti hepõ kaual põlale oõkad wõtma. Mõnne ei lähe ka Reebel esimesl pääwe külime sõs peab ka kas neljo päewad, eha kauja ajama. Ruqi küle aega ei kõõte jauna. Mõne wanamenne oli jauna minnes üqna palmlugeda. Kuisa jüse lõts, sõs ka kuetas! Tene õhtalk, kene poa jaanake, kene jauna naisuke, kene jauna leilike, jätke ma oja poa! Wõttemõse juures oli ka omanaldake eba ussu hoome. Kõõbe põhaja kolm kord warjana jalla talla alla, sõs ei pidand midagi külge chakemaa jüqeliti nai ned pellegil oliega midagi mund päewa ega ka haigusla.

Tuult wateti ka mõnne töö juures, mõnel oli jee eba usk, et põhja tuulega ei koilitud linno ega pükud jüqesel neid ka rohja tuulega, ega nüküd ned tegase ka mitte, Põhja tuulega külitud linnad õõlde kaunad ja nui ned põhja tuulega kiskud ehk liqu wõttes peale hakanud. Eoiaste tanmise juures wateti jälle tuult, neid ei tapetud ka põhja tuulega jüs õõlde liha mitte pehmest kaewad ja liige nagu wädanud. Eõnega ei hk nüüd wännimise juures õõlde jälle põhja tuulega wännimise mitte päale hakanud.

Kesuk ja õhtuk

Mõned waatsid aega noore kuu esimesk näituk talwe ajal, oli kuu wahe ots= tega jüs õõldi seda kalma kaudewad, oli kuu meel ümbert nago wahe jätendaw, seda nimetati kuu pi hul olemiseks, seda muud õõlde wõega kuiva olewat, see oli kalm ja tormine, näitas kuu selibi wälja, nenda, et wa hel ot jadules pidi olgi seda õõldi ka tonnise ka kuu olewat. Wastla nulwateti täkte mis kuu leigdal on oli jee es joal jüs õõldi wälja lase aeg tulemas olad seda täkte nimetati kuu sulane jüs õõlde, et jeneneus pidi sulask otsima; aga mui jee kuu sulane taga poal oli, jüs õõldi waene aeg tulema olad, selk jüs pidi sulane pere=neusk otsima. Taanes kuus leiqetud hawad õõlde kein madanema minad ja kartoflid ei tehtud ka noores kuus maha mitte, jüs õõldi ned päale kuus maha tawad, aga wasnas kuus ma hakkud tuhkid õõldi ennam ala kartoflkarwata wad. Taanes kuus wiintud lehed õõldi lambad mitte jõowad, aga wannas kuus rainad